

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.780 van 30 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 14 september 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2006.

Gelet op het arrest nr. 13.072 van 25 juni 2008 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2008.

Gelet op het arrest nr. 15.065 van 20 augustus 2008 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. PANGO, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De feiten

1.1. Het feitenrelaas, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing, luidt als volgt :

"U werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal op 29 juni 2005 van 9.05 uur tot 11.34 uur en op 11 augustus 2006 van 9.11 uur tot 12.13 uur, bijgestaan door een tolk die de Albanese taal machtig is. Uw advocaat, mr. Bauwens loco mr. Malolo, was tijdens het eerste gehoor van 9.42 uur tot 10.37 uur aanwezig. Uw advocaat, mr. Kiwakana loco mr. Malolo, was tijdens het tweede gehoor aanwezig.

A. Vluchtrelaas

U verklaarde de Albanese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Bulqize. Uw familie zou onder het communistische regime vervolgd zijn. Begin jaren '90 zou u op de eerste rij gestaan hebben bij de protesten voor democratische veranderingen. U zou lid geworden zijn van de Democratische Partij (DP) in Albanië. In januari 1991 zou u medeoprichter zijn geweest van de DP in Bulqize. U zou DP-voorzitter zijn geweest in uw wijk Minatori. In februari 1991 zou u als vertegenwoordiger van Bulqize aanwezig geweest zijn bij het congres van de DP. Tijdens de verkiezingen van maart 1991, maart 1992, 26 mei 1996, juni 1997, oktober 2000 en oktober 2003 zou u lid geweest zijn van de verkiezingscommissie in

zone 3 in uw wijk Minatori. Tijdens de verkiezingen zou u steeds campagne gevoerd hebben voor de DP. Van 1993 tot 2000 zou u als chauffeur gewerkt hebben voor de voorzitter van de DP in Bulqize. Vanaf 2000 tot 2003 zou u chauffeur en bodyguard geworden zijn van de burgemeester van Bulqize, Gazim (D.). Op 14 september 1998 ging u naar Tirana. U nam er deel aan de begrafenisplechtigheid van de vermoorde DP-afgevaardigde, Azem (H.) en aan de manifestatie die daarop volgde. Op 16 september 1998 zou u teruggekeerd zijn naar Bulqize. Op de terugweg zou u samen met drie andere DP-leden, waaronder de secretaris en de voorzitter van de gemeenteraad van Bulqize, tegengehouden zijn bij een politiecontrole. U zou meegenomen zijn naar het politiebureau en gedurende vier uur vastgehouden zijn. Ondertussen zou de politie uw huis doorzocht hebben. U diende uw politieke activiteiten stop te zetten. Ondanks de bedreigingen en de druk bleef u actief. In 2000 zou u met een groep van de DP naar de provincie Gollubord gegaan zijn om er de partij te reorganiseren. U zou toen tegengehouden en bedreigd zijn door een politieagent, een zekere Koçi. Op 26 juni 2001 ging u als lid van de verkiezingsstaf van de DP samen met 2 andere DP-leden naar Ostreni in de provincie Gollubord. Er zou fraude zijn gepleegd door de Socialistische Partij (SP) en zou dit aan de hand van de originele PV's van de verkiezingsresultaten kunnen aantonen. Nadat u de originele PV's had opgehaald zou de politie u op de terugweg naar Bulqize hebben tegengehouden. U zou gedurende vier uur opgepakt zijn. De politie zou ondertussen tevergeefs gezocht hebben naar de originele PV's, die u had verstopt in uw auto. Na tussenkomst van vertegenwoordigers van de OVSE werden u en de andere twee DP-leden vrijgelaten. U zou de originele PV's vervolgens aan de OVSE hebben overgemaakt om zodoende de fraude te kunnen aantonen. Hoewel u nadien meermaals bedreigd werd zou u ook tijdens de verkiezingen van 2003 fraude aangeklaagd hebben. Op 3 juni 2003 zou u geslagen zijn door Rexhep (L.), geheim agent van de staatsveiligheid, omdat u over zijn oom -die een belangrijke functie had ten tijde van het communisme- gepraat zou hebben. U zou uw wapen getrokken hebben en in de lucht geschoten hebben. Enige tijd later zou u in het stadhuis gearresteerd zijn en gedurende zeven dagen in de gevangenis hebben gezeten. Op beschuldiging van bedreiging en verstoring van de openbare orde zou u uiteindelijk tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld zijn. Effectief zou u gedurende zeven dagen opgesloten zijn en gedurende zes maanden onder huisarrest geplaatst zijn. Op 20 februari 2004 zouden vier politieagenten naar uw appartement gekomen zijn. U zou met geweld zijn meegenomen. Ylber (D.), chef openbare orde van Bulqize, was een van de vier agenten. In de combi van de politie zou ook een ander DP-lid uit Bulqize gezeten hebben. U zou vastgehouden zijn tot de volgende morgen en ze zouden gezegd hebben dat u niet meer aan politiek mocht doen. Ze zouden u tevens hebben vastgehouden om te verhinderen dat u naar de betogingen "Nano ik" in Tirana zou gaan. U zou hiertegen klacht hebben ingediend bij procureur Hyshni (M.). Ook deze laatste zou u bedreigd hebben. Op 18 oktober 2004 zou u zijn opgepakt door vier personen van de staatsveiligheid, onder meer door Koll (T.). U zou gedurende twee uur geslagen en bedreigd zijn. Een week later zou u Albanië hebben verlaten. Via Italië en Frankrijk reisde u naar België. waar u op 19 november 2004 asiel vroeg. U bent in het bezit van een paspoort, uitgereikt in Bulqize op 10 mei 1996; een rijbewijs, uitgereikt in Bulqize op 12 juli 1996; een wapenvergunning van 8 december 2000; een certificaat van familiesamenstelling, uitgereikt in Bulqize op 21 januari 2004; een internationaal rijbewijs, uitgereikt in Diber op 15 maart 2004; een geboorteakte, uitgereikt in Bulqize op 8 oktober 2004; een lijst van de stichters van de DP in Bulqize; een uitnodiging van de DP van 5 oktober 1992 en van 15 december 2001; een brief van de DP van 13 februari 2002; een foto van het partijcongres in 1999; verkiezingspropaganda van de DP; kieslijsten van de verkiezingen van 2003; een bewijs van verkiezingsstaf van DP van 25 augustus 2003; een lidkaart van de kiescommissie; een verklaring van de DP over uw arrestatie; een proces verbaal van arrestatie van 3 juni 2003; een convocatie om voor de rechtbank te verschijnen van 8 september 2003; een beslissing van de rechtbank van eerste aanleg Bulqize van 3 oktober 2003; een lidkaart van de DP, uitgereikt op 1 juni 2004 in Bulqize; een artikel van de DP van 24 maart 2004; een artikel van de SP en een internetartikel van 23 april 2005. Na uw vertrek uit Albanië zou uw moeder telefonisch bedreigd zijn. Zij zou ook twee keer persoonlijk bedreigd zijn. Uw moeder zou de gezichten van de ouders echter niet kunnen onthouden hebben. Nadat ze verhuisde naar Durres zou ze geen problemen meer gehad hebben."

2. Verzoeker voegt hier zelf nog enkele nuances aan toe :

Zo stelt hij dat waar hij eind september 2003 voor de rechtbank moest verschijnen wegens beschuldiging van bedreiging en verstoring van de openbare orde, hij zonder dat zijn getuigen werden gehoord, zonder dat de procedure werd nageleefd en zonder dat naar zijn pleidooi werd geluisterd, werd veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf en hij onder huisarrest werd geplaatst.

Verder stelt hij dat toen hij begin november 2003 zijn wagen wou nemen om de burgemeester te vervoeren hij een paar handboeien in de auto vond. De bewaker van de parking waar de auto geparkeerd stond zei hem dat het een politieagent was die de handboeien in zijn wagen legde. Verzoeker bracht onmiddellijk de burgemeester daarvan op de hoogte en diende een klacht in bij de procureur. Deze klacht werd zelfs niet in overweging genomen en er werd geen onderzoek gestart.

Aangaande het incident eind februari 2004 stelt verzoeker dat hij wegens dit geweld en bedreigingen een klacht heeft ingediend bij de procureur die de klacht noteerde maar die de zaak niet serieus nam.

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel stelt verzoeker dat hij alle criteria vervult van het Verdrag van Genève en hij aldus als vluchteling erkend zou moeten worden. Hiertoe gaat hij in op de motieven van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat verzoeker aldus in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

2.4. De motivering van de bestreden beslissing luist als volgt :

“Na onderzoek van uw opeenvolgende verklaringen blijkt, niettegenstaande de initieel door mij genomen beslissing tot verder onderzoek, dat ik op basis van de door u aangebrachte feiten en elementen niet kan besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende bepaalde door u aangehaalde feiten niet in overeenstemming zijn met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd. Zo kan, wat uw deelname aan de begrafenis van Azem (H.) betreft, opgemerkt worden dat u beweerde dat er tijdens de eigenlijke teraardebestelling van (H.) 10.000/20.000 mensen aanwezig waren (gehoorverslag CGVS DB II, p. 5, TG II, p. 6-7). U zei ook dat er op deze plechtigheid twee kisten waren; een van (H.) en een van Besim (C.) (gehoorverslag CGVS I, p. 5). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat er slechts een 50-tal mensen op de teraardebestelling aanwezig waren en dat er niet twee maar drie lijkkasten begraven werden, namelijk die van Azem Hajdari, Skender Kalenja en Besim Ceraj. Voorts beweerde u op 25 juni 2001, op de terugweg van de gemeente Ostreni waar u de originele PV's van de verkiezingsresultaten ging ophalen om de verkiezingsfraude van de Socialistische partij aan te tonen, te zijn aangehouden. De politie zou uw wagen tijdens uw arrestatie hebben doorzocht maar zou de originele PV's, die u in de wagen verstoppt had, niet hebben gevonden (gehoorverslag CGVS II, p. 7-8). U zou naar

aanleiding van dit incident tot 26 juni 2001 om 4 uur in de ochtend vastgehouden zijn. Na uw vrijlating zou u naar de OVSE gegaan zijn om hen de originele PV's te bezorgen en zo de verkiezingsfraude officieel aan te tonen (gehoorverslag CGVS II, p. 7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, namelijk het verslag van de DP over de fraude in Ostreni, blijkt echter dat de politie de originele PV's wel degelijk zou gevonden hebben en zelfs in beslag zou genomen hebben. Geconfronteerd met deze discrepantie verklaarde u dat u de DP inderdaad eerst had laten weten dat de originele PV's werden afgenomen door de politie en dat de DP hierover onmiddellijk een persconferentie had gegeven. Pas achteraf zou u de ware toedracht van de feiten hebben gemeld. Deze verklaring is echter niet aannemelijk aangezien u zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens het onderzoek ten gronde (gehoorverslag DVZ, vraag 41 en gehoorverslag CGVS II, blz. 7) uw originele verklaring gaf en u pas na confrontatie met de feiten zoals weergegeven in het DP-verslag deze originele verklaring aanpaste. Verder beweerde u op 20 februari 2004 ontvoerd te zijn door oa. Ylber (D.), op dat moment de chef openbare orde van Bulqize (gehoorverslag CGVS I, p. 14). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat in februari 2004 niet Ylber (D.) maar Astrit (B.) de functie van chef openbare orde in Bulqize uitoefende. Toen u geconfronteerd werd met deze informatie bleef u bij uw bewering en zei u enkel dat Astrit (B.) deze functie pas nadien bekleedde. Bovenstaande discrepanties, die de kern van de door u aangehaalde feiten en moeilijkheden betreffen, tasten de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas aan. Wat het incident van 3 juni 2003 betreft kan daarnaast opgemerkt worden dat u niet aannemelijk heeft gemaakt niet op een correcte manier door de Albanese autoriteiten behandeld te zijn geweest. Luidens uw eigen verklaringen (gehoorverslag CGVS I, p. 12) schoot u nav een dispuut tussen uzelf en Rexhep (L.) in de lucht. Het feit dat u hierna door de Albanese autoriteiten werd aangehouden en veroordeeld voor bedreiging en verstoring van de openbare orde, zoals blijkt uit het door u neergelegde PV en het door u neergelegde vonnis, past binnen de gangbare procedure in een rechtsstaat. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt immers dat er voor bedreiging en verstoring van de openbare orde tot twee jaar celstraf kan gegeven worden. Uzelf zou uiteindelijk veroordeeld zijn tot zes maanden gevangenisstraf. Effectief zou u gedurende zeven dagen opgesloten zijn en gedurende zes maanden onder huisarrest geplaatst zijn (gehoorverslag CGVS I, blz. 12 en 13). Uit niets blijkt dat u tijdens uw proces oneerlijk behandeld zou zijn en/of dat u disproportioneel gestraft zou zijn om redenen zoals voorzien in de Conventie van Genève.

Ten slotte dient vastgesteld te worden dat de politieke situatie in Albanië sinds uw vertrek gewijzigd is. Na de verkiezingen van juli 2005 heeft de Democratische Partij, de macht in Albanië opnieuw overgenomen. Daardoor is de DP niet enkel in uw regio en stad Bulqize aan de macht maar regeert zij ook opnieuw op nationaal niveau. In het licht van deze vaststelling kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u omwille van uw politieke activiteiten bij een eventuele terugkeer naar Albanië het gevaar loopt persoonlijk en systematisch te worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of is het evenmin aannemelijk dat u bij eventuele problemen niet zou kunnen rekenen op de steun en bescherming van de lokale en nationale overheden.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort, rijbewijzen en certificaat van familiesamenstelling bevestigen enkel uw identiteit. Uw documenten van de Democratische Partij bevestigen uw engagement bij de DP maar niet toe de door u beweerde vervolging naar aanleiding van dit engagement. Het attest van de DP ivm uw veroordeling, het proces verbaal en het vonnis van de rechtbank doen geen afbreuk aan de vaststelling dat de Albanese autoriteiten de normale procedure hebben toegepast om u te berechten. De door u neergelegde artikels werden gepubliceerd in kranten die volledig aanleunen bij de een of de andere politieke partij; Rilindja Demokratike bij de DP en Zeri i Popullit bij de SP. De berichtgeving in deze kranten kan bezwaarlijk als politiek en journalistiek neutraal worden aanzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2.5.1. Verzoeker stelt dat de feiten voldoende bewezen zijn door de documenten die door hem werden neergelegd. In eerste instantie betoogt hij dat zijn verklaringen betreffende het aantal aanwezigen bij de begrafenis van Hajdari geenszins tegenstrijdig zijn met de informatie van de Commissaris-generaal. Uit de desbetreffende informatie, meer bepaald de "Balkan Chronology" blijkt : *"Fighting began Monday as about 10 000 people gathered at Skanderbeg Square for the funeral of Hajdari (...)"*. Verzoeker stelt daarbij dat er geen ander document

aan hem werd overgemaakt toen hij een kopie van het administratief dossier vroeg, betoogt verder dat het algemeen bekend is dat er meer dan 10.000 personen aanwezig waren bij de begrafenis en verwijst naar meerdere internetartikelen waarin ook sprake is van “*dix mille personnes*” en “*several thousand people*”. Verzoeker stelt daarenboven dat zijn aanwezigheid bij de begrafenis van Hajdari slechts een detail is in zijn relaas en dat, ook al zou er een discrepantie bestaan tussen zijn verklaringen en de informatie van de verwerende partij, het geen wezenlijk element betreft. Immers, hij heeft zijn land zes jaar na de begrafenis van Hajdari verlaten om redenen die niets te maken hebben met de begrafenis.

2.5.2. De Raad stelt samen met de verwerende partij vast dat blijkens het gehoorverslag ten gronde (d.d. 11/08/2006, administratief dossier stuk 4, p. 6-7) het interview als volgt verliep :

Was u aanwezig tijdens de eigenlijke begrafenis van Hajdari, dus op de begraafplaats? Heel dichtbij de begraafplaats? Dus u spreekt niet enkel over de manifestaties maar over de eigenlijke begrafenis ? Ook de manifestaties, maar ook deelgenomen aan de begrafenis op de begraafplaats. Het was onze taak om hem tot op het einde te begeleiden. Hoeveel mensen waren er op die begrafenis? Heel veel. Ongeveer? Meer dan 20.000, denk ik. Iemand die naar daar gaat kijkt niet hoeveel mensen. Waren er dan zoveel mensen op de begraafplaats? Een deel in de manifestatie. En op de eigenlijke begraafplaats, hoeveel mensen? Ongeveer 20.000 personen. (...).

Door de interviewer werd dus een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de aanwezigen bij de manifestatie en deze bij de eigenlijke teraardebestelling van Hajdari. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen afgelegd bij het Commissariaat-generaal in de fase van ontvankelijkheid (d.d. 12/01/2005, administratief dossier stuk 18, p. 5) dat verzoeker zelf het onderscheid maakte tussen de manifestanten en de personen aanwezig bij de teraardebestelling : (...) *Wat deed u zelf? Ook in gebouwen gegaan? Neen een deel is naar de gebouwen gegaan en een deel naar de begrafenis. (...)* *Hoeveel mensen waren er op de teraardebestelling? “Meer dan 10.000 denk ik. Heel veel.”*

De Raad is de mening toegedaan dat de vragen en de antwoorden niet voor interpretatie vatbaar zijn. Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoekers verklaringen aangaande het aantal aanwezigen op de ‘eigenlijke begraafplaats’ niet overeenstemmen met het antwoorddocument van Cedoca Alb2003-003 (administratief dossier stuk 34), hetgeen zich wel degelijk in het administratief dossier bevindt, en met betrekking tot hetwelk verzoeker niet aantoont dat hij in weerswil van zijn verzoek geen inzage zou hebben gekregen. De informatie door de verwerende partij bijgebracht stelt immers dat op de eigenlijke teraardebestelling minder dan 50 personen aanwezig waren. De verklaringen van verzoeker stemmen hiermee aldus niet overeen en de door hem bijgebrachte citaten uit enkele internetartikelen verwijzen enkel naar de “*dix mille personnes*” en “*several thousand people*” die bijeengekomen zijn voor de manifestatie die liep vanuit het Cultuurpaleis, via het plein Skanderberg in Tirana naar de eigenlijke begraafplaats Sharre, gelegen aan de rand van Tirana en op 4 kilometer van het eerdervermelde plein, en niet naar de teraardebestelling zelf.

Bovendien kan niet worden voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker in strijd met de informatie in het administratief dossier verklaarde dat er twee kisten waren in plaats van drie, vaststelling die in de bestreden beslissing is opgenomen en die door verzoeker ongemoeid wordt gelaten, zodat ze als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd. Verzoekers verklaringen over zijn afwezigheid bij de effectieve teraardebestelling zijn derhalve ongeloofwaardig.

Waar hij betoogt dat het gaat om een detail in zijn relaas, is de Raad van oordeel dat hij hierin niet kan worden bijgetreden. Verzoeker tracht immers een systematische vervolging aan te tonen op grond van zijn engagement voor de DP en verklaarde zelf dat hij zijn eerste problemen ondervond ten gevolge van het feit dat hij de begrafenis van Hajdari, één van de kopstukken van de partij en dus een doorslaggevende gebeurtenis voor de DP, had bijgewoond (administratief dossier stukken 28 en 21, verklaring DVZ p. 15 en gehoorverslag

CGVS d.d. 12/01/2005 p. 4-5). Het feit dat deze gebeurtenis reeds zes jaar voordat verzoeker zijn land ontvluchtte plaatsvond, kan geen verklaring vormen voor de vaststellingen in de bestreden beslissing. Gelet op verzoekers beweerde verbondenheid met de partij, en de impact die de begrafenis en de manifestaties errond moeten hebben gehad op zij die beweren erbij te zijn geweest kan ervan worden uitgegaan dat deze gebeurtenis in het geheugen van verzoeker moet zijn gegrift, zodat het niet aannemelijk is dat hij hierover geen correcte verklaringen zou kunnen afleggen.

2.6.1. Verzoeker gaat vervolgens in op de door de verwerende partij vastgestelde discrepantie aangaande de gebeurtenis van februari 2004 waarbij hij beweert te zijn ontvoerd door o.a. Ylber. D., die volgens hem op dat ogenblik chef van de openbare orde van Bulqize was, terwijl volgens de informatie van het Commissariaat-generaal Astrit. B. op dat ogenblik deze functie uitoefende.

Verzoeker bemerkt voorafgaandelijk dat “het enige bewijs dat de Commissaris-generaal brengt i.v.m. de functie uitgeoefend of niet door de heer (D.). (...) een antwoorddocument is, opgesteld door een van de functionarissen van de CGVS die aan de vraag ‘*wie was chef openbare orde te Bulqizë in februari 2004? Volgens KV was dit toen Ylber (D.). Bevestiging/ontkrachting?*’ antwoordt met ‘*De chef openbare orde te Bulqize in februari 2004 was Astrit (B.)*’ na een beweerd telefonisch onderhoud met een zekere Ilmi (H.) die chef van het commissariaat te Bulqize zou zijn.”. De Raad van State heeft, zo stelt hij, in een arrest van 18 oktober 1999 reeds besloten dat een telefonisch gesprek tussen een functionaris van de Commissaris-generaal en een persoon uit het land van herkomst van de kandidaat-vluchteling geen enkele bewijswaarde heeft.

Verzoeker meent verder dat het ook niet correct is te stellen dat hij zou hebben volhard dat D. wel degelijk de chef van de openbare orde zou geweest zijn terwijl hij zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het Commissariaat-generaal tijdens zijn gehoor ten gronde gespecificeerd heeft dat D. chef van de criminele politie was. In Albanië zijn de chef van een commissariaat van politie, de chef van de openbare orde en de chef van de criminele politie drie verschillende functies, aldus verzoeker. De eerstgenoemde staat hiërarchisch hoger, en terwijl de opdracht van de chef van openbare orde eerder administratief van aard is, is de chef van de criminele politie de enige die een persoon kan laten arresteren door zijn interventieteam. De chef van openbare orde heeft die bevoegdheid niet.

Onder verwijzing naar de verschillende door hem afgelegde verklaringen, betoogt verzoeker verder dat het duidelijk blijkt uit de vragen door de onderzoeker gesteld dat deze het verschil van de functie van chef van openbare orde en chef van de criminele politie bij de Albanese politie niet kent en daardoor zeer waarschijnlijk in verwarring raakte. Het is dan ook aannemelijk, zo stelt verzoeker, dat de onderzoeker een fout heeft gemaakt bij het noteren van zijn verklaringen tijdens het gehoor in de ontvankelijkheidsfase. Verzoeker kent immers niet alleen het verschil tussen de bovenvermelde functies maar weet zelfs waar D. nadien gewerkt heeft, namelijk in Tropojë. Hij citeert een internetartikel dat hij vertaalt als volgt : “*Tropoje- De dag van gisteren is kalm verlopen, ook al was er een attentaat tegen de chef van de politie 24 uur geleden. (...) de chef van het commissariaat Ylber D. en de personen die hem vergezelden zeiden dat... enz...*”. Hieruit volgt dat er geen discrepanties zijn tussen zijn verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt, meent verzoeker.

Voorts wordt in het middel gesteld dat verzoeker vijf opeenvolgende, zeer lange en bijzonder gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd die niet alleen plausibel zijn en waaruit zijn uitgebreide kennis blijkt, maar die ook grotendeels bewezen door de door hem neergelegde documenten. Ook al zou men aannemen dat in bepaalde en zeer geïsoleerde verklaringen er tegenstrijdigheden zouden zijn dan mag men niet uit het oog verliezen dat het tegenstrijdige karakter van de verklaringen van een kandidaat-vluchteling dermate flagrant moet zijn dat de onderzoeker met zekerheid kan beslissen dat de hoedanigheid van vluchteling aan de asielzoeker geweigerd kan worden, zo stelt verzoeker, die voorts nog naar rechtspraak van de Raad van State verwijst om zijn argumentatie kracht bij te zetten.

2.6.2. De informatie die werd weergegeven in het Cedoca-antwoorddocument "Alb 2005-08" werd, na een telefonisch onderhoud met de chef van het Commissariaat te Bulqizë (administratief dossier stuk 34), opgesteld door een onpartijdige ambtenaar van het Commissariaat-generaal die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen onjuist weer te geven en als dusdanig de nodige garanties biedt inzake objectiviteit (RvS 28 september 2007, nr. 2172). Verzoeker beperkt zich tot het louter in twijfel trekken van de informatie, maar laat na deze aan de hand van concrete gegevens te weerleggen en toont aldus geenszins aan dat deze niet correct is.

Voorts blijkt dat verzoeker met betrekking tot de gebeurtenissen op 20 februari 2004 achtereenvolgens de hierna weergegeven verklaringen aflegde :

- bij de Dienst Vreemdelingenzaken: *"(...) Ze namen me met geweld mee naar het politiecommissariaat van Bulqize. Deze drie hadden het bevel gekregen van de politiechef, Ylber (D.), om me te arresteren. Dat zeiden ze nadat ik vroeg waarom ik gearresteerd werd"* (administratief dossier stuk 28, p. 17).
- tijdens het eerste gehoor bij de verwerende partij : *"(...) Ze hebben me verplicht, met geweld, mee te komen. Het was Ylber (D.), chef van de openbare orde in Bulqize, nu is hij in Tropoj."* (administratief dossier stuk 21, p. 14).
- tijdens zijn gehoor bij de verwerende partij op 21 augustus 2006 ,op de vraag *"Naam chef openbare orde Bulqize? Actueel? In 2004. Sali (S.)"* Eerder had u het toch over Robert (A.)? *"Hij is van 1998. (S.) van 2000 tot 2003 en daarna is hij overgeplaatst. Wie is er dan na (S.) gekomen? Ethem (F.) Hij had die functie toen ik in februari gearresteerd werd."* Vorige keer had u het over Ylber (D.)? *"De persoon die mijn arrestatie organiseerde. De onderchef, chef van de criminele politie."* (administratief dossier stuk 4, p. 14). Geconfronteerd met het feit dat verzoekers verklaringen niet zouden stroken met de informatie van de verwerende partij stelt de verzoeker vervolgens nog dat in februari 2004 de hoogste chef Ethem F. was. *"Want hij heeft bevolen dat ik gearresteerd werd en ik werd naar de isolatie gebracht door Ylber (D.)."*

De Raad stelt derhalve vast dat verzoeker er, zelfs daargelaten de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, niet in is geslaagd om eenduidige verklaringen af te leggen, hetgeen bezwaarlijk aan de interviewer kan worden verweten. Bovendien dient erop gewezen dat het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken door verzoeker werd ondertekend nadat het hem werd voorgelezen in het Albanees en hij daarmee uitdrukkelijk te kennen gaf de inhoud ervan te aanvaarden. Het gehoorverslag van de Commissaris-generaal maakt geen authentieke akte of proces-verbaal uit. Niettemin bestaat een vermoeden van wettigheid tot het bewijs van het tegendeel dat wat werd neergeschreven correct is gebeurd. (RvS 15 februari 2007, nr. 167.854). Het bewijs van het tegendeel impliceert dat de asielzoeker kan bewijzen, aan de hand van concrete elementen, dat wat werd neergeschreven niet zo door hem werd gezegd. Het louter ontkennen hiervan volstaat dus niet. Verzoeker blijft hier in gebreke.

Verder dient erop gewezen dat verzoeker zelf heeft nagelaten een duidelijk onderscheid te maken tussen de verschillende hiërarchische functies tijdens zijn verklaringen aangezien hij eerst voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat D. "politiechef" was, wat volgens hetgeen hij thans in zijn verzoekschrift stelt zowel betrekking kan hebben op de chef van het commissariaat van politie als op de chef van de criminele politie. Bij het Commissariaat-generaal verklaarde hij dan weer uitdrukkelijk dat D. chef van de openbare orde was, hetgeen niet in overeenstemming te brengen is met de argumentatie in het verzoekschrift dat de chef van openbare orde een administratieve opdracht heeft en niet de bevoegdheid heeft om aan het interventieteam de opdracht te geven iemand te arresteren, terwijl verzoeker meermaals verklaarde dat hij werd gearresteerd in opdracht van D.. Tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal op 21 augustus 2006 paste verzoeker – na confrontatie met het feit dat hij in strijd met zijn eerdere verklaringen stelde dat Ethem F. de chef van openbare orde was toen hij werd gearresteerd – zijn verklaring aan door te stellen dat D. de onderchef, de chef van de criminele politie was.

Verzoekers incoherente verklaringen zijn derhalve vaststaand, hetgeen op zich al afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, én ze vallen niet te verzoenen

met de informatie in het administratief dossier. Het feit dat verzoeker zou weten dat D. nadien in Tropoje heeft gewerkt doet hieraan geen afbreuk.

Tenslotte stelt de Raad met betrekking tot verzoekers argument dat de vastgestelde tegenstrijdigheden flagrant moeten te zijn opdat de vluchtelingenstatus om die reden zou kunnen worden geweigerd, dat de bestreden beslissing moet gelezen worden als een geheel en dat moet worden nagegaan of de verschillende motieven in samenlezing voldoende draagkrachtig zijn, wat na de beoordeling van alle grieven van verzoeker zal moeten blijken. In die optiek dient er overigens nog op te worden gewezen dat verzoeker het motief met betrekking tot de PV's van de verkiezingsresultaten, ongemoeid heeft gelaten, zodat het als niet betwist en vaststaand wordt beschouwd en de aard van zijn verklaringen dienaangaande derhalve verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.7.1. Aangaande zijn proces betoogt verzoeker, hierbij een citaat uit een internetartikel weergevend, dat het algemeen bekend is dat de justitie in Albanië gepolitiseerd is en bovendien corrupt, zelfs in de mate dat men mag spreken over een totale afwezigheid van justitie. Verzoeker stelt dat hij toen hij aangehouden werd een advocaat vroeg maar hij tijdens zijn proces niet bijgestaan werd, hetgeen blijkt uit het vonnis, en dat de getuigen die hij opriep door de rechter niet uitgenodigd werden. Verzoeker heeft steeds volgehouden dat hij enkel ter verdediging geschoten heeft en heeft onschuldig gepleit, maar de rechter heeft zelfs niet naar zijn pleidooi geluisterd, zo stelt hij. Toen hij veroordeeld werd had hij 15 dagen om hoger beroep aan te tekenen, maar hij koos ervoor geen beroep in te dienen gelet op het risico een zwaardere straf te krijgen omdat de beroepsrechter een socialist was. Dit alles heeft hij duidelijk uitgelegd tijdens zijn verhoor, aldus verzoeker. Bovendien heeft hij ook aannemelijk gemaakt dat hij meermaals werd aangehouden en mishandeld. Het is algemeen bekend dat de Albanese politie artikel 3 van het E.V.R.M. heel vaak schendt en Albanese politieagenten geweld gebruiken bij gevangenen, die gefolterd en hevig geslagen worden waarvoor de politieagenten nooit of zeer zelden vervolgd worden, hetgeen blijkt uit recente rapporten van Amnesty International en zelfs uit de informatie die ter beschikking staat van het Commissariaat-generaal, meer bepaald de "*Operational Guidance Note Albania*," paragrafen 2.3 en 2.5.

2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich overgeeft aan blote beweringen en aldus niet op concrete wijze de motivering van de verwerende partij die stelt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt niet op een correcte manier door de Albanese autoriteiten behandeld te zijn geweest, weerlegt.

Uit het vonnis dat werd voorgelegd door verzoeker blijkt dat rekening gehouden werd met verzachtende omstandigheden zoals het minimale gevaar dat door verzoekers daad veroorzaakt werd, verzoekers gunstige persoonlijkheid, het feit dat hij nooit eerder veroordeeld werd, dat hij de beschuldigingen heeft aanvaard en dat hij de kostwinner in het gezin is. De feiten, zo stelt het vonnis nog, werden bewezen door de verklaringen van de beschuldigde zelf, het slachtoffer en de getuige, en door de stukken van het dossier.

Gelet op het voorgaande en in het licht van hetgeen in de bestreden beslissing werd gesteld en door verzoeker niet wordt betwist, met name dat uit informatie blijkt dat voor bedreiging en verstoring van de openbare orde tot twee jaarcelstraf kan worden gegeven terwijl hij zelf zeven dagen werd opgesloten en voor zes maanden onder huisarrest werd geplaatst, toont verzoeker niet aan dat hij oneerlijk zou zijn behandeld of disproportioneel zou zijn bestraft.

Verzoeker kan voor het overige niet volstaan met een verwijzing naar rapporten met betrekking tot de algemene situatie in zijn land van herkomst, teneinde aannemelijk te maken dat hij het slachtoffer is geworden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Zijn vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, en verzoeker blijft hier, gelet op hetgeen voorafgaat, in gebreke.

2.8.1. Tenslotte betoogt verzoeker dat zijn vrees voor vervolging actueel blijft ook al is de DP nu aan de macht in Albanië. De verandering van de politieke situatie in Albanië is niet

voldoende om te beweren dat hij in zijn land van herkomst geen gevaar meer zou lopen. Deze verandering is zeer relatief, zo stelt hij, zeker nu een wet werd gestemd om te vermijden dat de SP-functionarissen niet konden worden ontslagen door een volgende regering. Het Commissariaat-generaal had, aldus verzoeker, moeten onderzoeken of de DP hem voldoende bescherming kan bieden nu zij aan de macht is, hetgeen niet werd gedaan. Men mag niet uit het oog verliezen dat de vervolging in de zin van het verdrag van Genève niet per se moet uitgaan van de overheid, maar ook kan uitgaan van een bepaalde groep wanneer de overheid onmachtig is om een asielzoeker te beschermen.

2.8.2. Uit de bestreden beslissing en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat na de verkiezingen van juli 2005 de Democratische Partij de macht in Albanië opnieuw heeft overgenomen, waardoor die op verschillende niveau's, en ook op nationaal niveau, aan de macht is. Aldus werd door de verwerende partij terecht geoordeeld dat in het licht van deze vaststelling bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoeker omwille van zijn politieke activiteiten bij een eventuele terugkeer naar Albanië het gevaar loopt persoonlijk en systematisch te worden vervolgd zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en/of het evenmin aannemelijk is dat hij bij eventuele problemen niet zou kunnen rekenen op de steun en bescherming van de lokale en nationale overheden. Verzoekers loutere bewering dat de verandering van de toestand zeer relatief is, omdat de functionarissen dezelfde zijn, wordt op geen enkele wijze gestaafd en is derhalve niet afdoende om het motief in de bestreden beslissing te ontkrachten

2.9. Uit hetgeen voorafgaat, en mede gelet op het feit dat verzoeker de beoordeling van de hiervoor nog niet besproken stukken door de verwerende partij ongemeed laat, zodat die als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd, volgt dat verzoeker geen elementen heeft bijgebracht die de pertinente en draagkrachtige motieven van de bestreden beslissing, op grond waarvan de verwerende partij genoegzaam heeft kunnen concluderen dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk heeft gemaakt, in een ander daglicht zouden kunnen stellen.

Voor zover bij het verzoekschrift nog stukken worden gevoegd die zich niet in het administratief dossier bevinden, stelt de Raad vast dat niet alleen geen enkele toelichting wordt gegeven omtrent deze documenten, doch ook dat zij niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat ze overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit de debatten worden geweerd.

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Het enig middel is niet gegrond.

210. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoeker, niettegenstaande hem daartoe werd de kans geboden middels het indienen van een verzoek tot voortzetting, in dit verzoek geen melding maakt van concrete gegevens die tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zouden kunnen leiden, en de Raad ontwaart er geen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.